Р Е Ш Е Н И Е
№ 3685

гр. София, 02.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 46 състав,** в публично заседание на 13.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **2195** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], общ. К., обл. С., чрез Н. В. Е., в качеството му на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ № К [ЕГН]/29.11.2010г., издаден от Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 206/04.02.2011г. на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението (О.) – [населено място].

Предмет на оспорване в настоящото производство се явява ревизионния акт в частта му относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 8 510,67 лв. по фактури, издадени от В. 2005 Е., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], Ч. 777 Е., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], Ж. строй О., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] и В. Т. Е., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], и в частта относно установените задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане за 2008г. и 2009г. Жалбоподателят оспорва твърденията на ревизиращите органи, че в хода на ревизията не са представени доказателства за наличие на кадрова обезпеченост за осъществяване на доставките, документирани от издателите на фактурите, по които не му е признато право на данъчен кредит. Позовава се на представени от доставчиците писмени доказателства, които според него оборват тезата на органите по приходите. Съобразно изложеното в жалбата, изразява искане РА да бъде отменен изцяло като неправилен и незаконосъобразен. Претендира присъждане на разноски.

В проведеното по делото открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Г., която от името на своя доверител подържа жалбата на заявените в същата основания, с искане за отмяна на ревизионния акт. Представени са писмени бележки.
Ответникът по оспорването - директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – [населено място], чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, с искане същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Административен съд – София град, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:
Съдебното производство е повторно след решение № 2659 от 25.02.2014г. на ВАС, с което е отменено решение 2967 от 07.05.2013г. на АССГ и делото е върното за ново разглеждане със задължителни указания за събиране на доказателства и тяхното обсъждане.
Въз основа на Заповед за възлагане на ревизия № 1004980/14.06.2010г., издадена от Е. А. В., началник сектор Ревизии в Дирекция Контрол на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на В. Т. Е., за определяне на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за отделните данъчни периоди от 23.01.2008г. до 31.05.2010г. и по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периода от 22.11.2007г. до 31.12.2009г.
За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № 1004980/08.10.2010г., връчен на упълномощено лице на 28.10.2010г. На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК ревизираното лице е подало възражение вх. №14605/15.11.2010г. с приложени писмени доказателства.
Ревизията приключва с издаването на Ревизионен акт № К [ЕГН]/29.11.2010г., от Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД С., упълномощена със Заповед № К 1004980/11.10.2010 г., издадена от органа, възложил ревизията. Възраженията на задълженото лице са обсъдени, като същите са отхвърлени като неоснователни. С ревизионния акт е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 8 510,67 лв. за данъчни периоди както следва м. 03.2008г., м. 07.2008г., м. 06.2009г., м. 07.2008г., м. 09.2009г., м. 10.2009г., м. 11.2009г. и м. 02.2010г. по фактури, издадени от В. 2005 Е., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], Ч. 777 Е., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], Ж. строй О., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] и В. Т. Е., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], и са определени допълнително задължения за корпоративен данък за 2008г. и за 2009г. общо в размер на 2 018,80 лв.
С вх. № на ТД на НАП [населено място] 53-06-3054/23.12.2010г., в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК, е постъпила жалба срещу РА. С Решение № 206/04.02.2011г. РА № К [ЕГН]/29.11.2010г. е потвърден в обжалваната част. Решението е издадено в срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК и от компетентен орган. Решението на директора на Дирекция О. е връчено на упълномощено от управителя на В. Т. Е. лице на 15.02.2011г. РА № К [ЕГН]/29.11.2010г., в потвърдената с решението част е оспорен пред Административен съд – София град с жалба, подадена чрез решаващия административен орган, по пощата, на 01.03.2011г. Спазен е срокът за обжалване по реда на чл. 156, ал.1 от ДОПК, жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения акт, с който в нейна тежест се установяват задължения. Предвид последното съдът намира, че жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по

същество.
Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.
Настоящият съдебен състав намира, че оспореният РА № К [ЕГН]/29.11.2010г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия, съгласно цитираната Заповед за определяне на компетентен орган № К 1004980/11.10.2010г., издадена от органа, възложил ревизията. Последният е оправомощен на основание чл. 11, ал.1, т.1 от ЗНАП със заповед № РД-01-6/04.01.2010г., издадена от директора на ТД на НАП – С..
Относно определените задължения по реда на Закона за данък върху добавената стойност.
Видно от констативната част на ревизионния акт, през ревизирания период основната дейност на дружеството е свързана с извършване на изкопни работи, извозване на земни маси и строителни отпадъци.
За изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за определяне задълженията на ревизираното лице в хода на ревизията са извършени насрещни проверки на посочените по-горе доставчици.
1. Извършена е насрещна проверка на В. 2005 Е., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], за резултатите от която е съставен Протокол за извършена насрещна проверка /П./ № 22-42-1004980-1/13.08.2010г. След проверка в информационната система е установено, че от дружеството е издадена на В. Т. Е. фактура № [ЕГН]/11.03.2008г. която е включена в дневника за продажби и справка-декларация по ЗДДС за съответния период. До В. 2005 Е. е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ № 10-24-20-112/06.07.2010г., като с оглед връчването му са извършени посещения на декларирания адрес за кореспонденция. Последните са документирани с протоколи № 28280/15.07.2010г. и № 39082/22.07.2010г. Съгласно изложените в тях констатации при посещенията не е открит представляващият дружеството нито упълномощено лице за контакт. Изготвено е съобщение по чл. 32 от ДОПК № 100948/26.07.2010г., публикувано на страницата на НАП в Интернет и поставено на таблото в ТД на НАП С., офис Ц. на 27.07.2010г. и свалено на 06.08.2010г. В указания срок не се е явил представител на дружеството и не са представени изисканите документи. При така установените обстоятелства, от ревизиращите органи е прието, че не е доказано наличието на доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС и на основание на разпоредбите на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит в размер на 300,00 лв. за данъчен период м. 03.2008г. по фактура № 5-568/11.03.2008г., издадена от В. 2005 Е..
2. Извършена е насрещна проверка на доставчика Ч. 777 Е., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], за резултатите от която е съставен П. №22-42-1004980-2/13.08.2010г. Съгласно изложеното в него, при проверка в информационната система на НАП е установено, че от Ч. 777 Е. на ревизираното лице е издадена фактура № 5-194/15.07.2008г., като същата е включена в дневника за продажби и справка-декларация по ЗДДС за съответния период. Установено е, че предмет на доставката са услуги. До Ч. 777 Е. е изготвено ИПДПОЗЛ № 10-24-20-113/09.07.2010г., като за връчването му са извършени две посещения на декларирания от дружеството адрес. Видно от

протоколи № 27808/09.07.2010г. и № 38506/19.07.2010г. при посещенията не е открит представляващият, нито лице за контакти и получаване на документи от данъчната администрация. Изготвено е съобщение по чл. 32 от ДОПК № 10-24-20-113/20.07.2010г., публикувано в Интернет, изпратено по пощата и върнато с отметка на обратната разписка „непознат". Съобщението е поставено на таблото в ТД на НАП С., офис „Ц." на 20.07.2010г. и е свалено на 05.08.2010г. Органите по приходите са констатирали, че представляващият дружеството Б. М. Й. е починал. Отбелязано е, че не са представени никакви документи относно доставката по описаната по-горе фактура. При така установените обстоятелства, като са приели, че не е доказано наличието на доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС и настъпването на данъчното събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС и предвид разпоредбите на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, органите по приходите са отказали право на данъчен кредит в размер на 600,00 лв. за данъчен период м. 07.2008г. по фактура № 5-194/15.07.2008г., издадена от Ч. 777 Е..

3. Извършена е насрещна проверка на доставчика Ж. строй О., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], като са съставени съответно П. № 1009233/27.07.2010г. и П. № 22-42-1004980-6/09.09.2010г. Съгласно изложеното в тях изготвените до дружествата искания за представяне на документи и писмени обяснения са връчени на представител на дружеството, като в определения от органите по приходите срок не са представени изисканите доказателства и писмени обяснения. Съгласно изложеното в П. № 22-42-1004980-6/09.09.2010г. при извършени проверки в данъчното досие на Ж. строй О. и информационната система на НАП е установено, че от доставчика, с получател В. Т. Е. са издадени фактури № 131/30.06.2009г., с предмет на доставката „текущ ремонт и услуга с механизация" и фактура № 144/20.07.2009г., с предмет на доставката „ремонтна услуга". Съгласно справка за актуалното състояние на всички действащи трудови договори към 31.12.2009г. е установено, че в дружеството има едно назначено лице на трудов договор.

Установено е, че през м. 06.2009г. от дружеството са получени доставки от Ф. строй Е., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], дерегистриран по ЗДДС, считано от 16.07.2009г. и от Д. 66 Е., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], дерегистриран по ЗДДС, считано от 21.07.2009г., а през м. 07.2009г., посочените в дневника за покупки доставки са получени от Е. К. Г.-Р. Е., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], дерегистриран по ЗДДС, считано от 04.09.2009г.

Предвид гореизложеното и във връзка с непредставянето на изисканите доказателства относно действителността на доставките, ревизиращият екип е направил заключението, че относно издадените фактури не са осъществени реални доставки по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗДДС, не е възникнало данъчно събитие и респективно данъкът е начислен без основание. На основание на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 5 004,00лв. за данъчен период м. 06.2009г. и в размер на 600,00лв. за данъчен период м. 07.2009г., по посочените по-горе фактури № 131/30.06.2009г. и № 144/20.07.2009г., издадени от Ж. строй О..

Извършена е насрещна проверка на доставчика В. Т. Е., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК]. Изготвен е П. №13-24-20-23/18.08.2010 г. Съгласно същия, до В. Т. Е. е изготвено ИПДПОЗЛ № 13-24-20-23/07.07.2010 г., за връчване на което са извършени две посещения на декларирания адрес, за които са съставени протоколи № 27431/06.07.2010г. и № 39159/26.07.2010г. Видно от същите на посетения адрес не е открит управителя или лице, упълномощено да получава книжа или съобщения. До

дружеството е изпратено по пощата писмо с обратна разписка, като последното се е върнало при подателя на 30.07.2010г., с отметка на обратната разписка „Получателят непознат на посочения адрес". Изготвено е съобщение по чл. 32 от ДОПК с изх. № 13-24-20-23/26.07.2010г., публикувано на интернет страницата на НАП, и поставено на определеното за целта място в ТД на НАП С., офис „Н." на 26.07.2010г. и свалено на 10.08.2010г. В определения срок изисканите документи не са представени.

При проверка в информационната система и данъчното досие е установено, че от дружеството са издадени на В. Т. Е. фактури както следва: № [ЕГН]/28.09.2009г., с предмет на доставка „ремонтна услуга", №[ЕГН]/12.10.2009г., с предмет на доставката „стоки", №[ЕГН]/19.11.2009г., с предмет на доставката „услуга" и № [ЕГН]/12.02.2009г., с предмет на доставка „резервни части".

На основание на разпоредбата на чл. 68 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит за данъчни периоди м. 09.2009г., м. 10.2009г., м. 11.2009г. и м. 02.2010г., общо в размер на 2006,67лв. по описаните по-горе фактури, издадени от [фирма].

По делото е прието заключение на съдебносчетоводна експертиза, неоспорено от страните в производството. Вещото лице не е установило контакт с представители на съответните доставчици на декларираните от дружествата адреси за кореспонденция и по седалище. По тази причина не е извършена и проверка на счетоводната им документация и не може да бъде даден отговор на поставените задачи относно счетоводните записвания, извършени във връзка с конкретните фактури, информация за предходни доставчици на стоките, съответно как е формирана себестойността на услугите.

При извършената проверка в счетоводството на жалбоподателя е установено:

Издадената от [фирма] фактура №5-0568/11.03.2008г., с предмет „текущ ремонт на багер", на стойност 1 500,00 лв. и ДДС 300,00 лв. е включена в дневника за покупки и е намерила отражение в подадената справка-декларация за ДДС за данъчен период м.03.2008г. Фактурата е осчетоводена със следната счетоводна статия: Дт с/ка 207 - Разходи за придобиване на Д. Дт с/ка 4531 - Начислен ДДС при покупки Кт: с/ка 401 – Доставчици, а плащането: Дт с/ка 401 - Доставчици; Кт с/ка 501 - Каса в лева.

В края на отчетния период извършените разходи за придобиване на Д. са отнесени в увеличение на отчетната стойност на дълготрайния материален актив: Дт. с/ка 204 - Машини, съоръжения и оборудване; Кт с/ка 207 - Разходи за придобиване на Д..

Издадената от [фирма] фактура №5-0194/15.07.2008г., с предмет на доставката „услуга с механизация" е на стойност 3 000,00 лв., с ДДС 600,00 лв.

Фактурата е включена в дневника за покупки и е намерила отражение в подадената справка-декларация за ДДС за данъчен период м.07.2008г. Фактурата е осчетоводена със следната счетоводна статия: Дт. с/ка 602 - Разходи за външни услуги ,ДТ с/ка 4531 - Начислен ДДС при покупки; Кт с/ка 401 – Доставчици. От В. Т. Е. е осчетоводен разход в размер на 3 000,00 лв. Плащането е отразено: Дт. с/ка 401 – Доставчици, Кт с/ка 501 - Каса в лева. В края на отчетния период извършените разходи за външни услуги са отнесени в увеличение на разходите за основна дейност: Дт. с/ка 631 - Разходи за основна дейност; Кт: с/ка 602 - Разходи за външни услуги. На основание на получената услуга с механизация от подизпълнителя [фирма], приета с два протокола за извършените натурални видове строителни и монтажни работи, от [фирма], на инвеститора [фирма] и инвеститора [фирма] са издадени данъчни фактури, на основание приетите извършени натурални видове строителни и монтажни

работи на обща стойност 5 650,00 лв. без ДДС.
Издадената от [фирма] данъчна фактура с №0131/30.06.2009г., с предмет услуга с механизация текущ ремонт и с начислен ДДС 5004,00лв. е включена в дневника за покупки и е намерила отражение в подадената справка-декларация за ДДС за данъчен период м.06.2009г. Фактурата е осчетоводена със следната счетоводна статия: Дт с/ка 602 - Разходи за външни услуги Дт с/ка 4531 - Начислен ДДС при покупки; Кт с/ка 401 – Доставчици. Плащането: Дт с/ка 401 –Доставчици, Кт с/ка 501 - Каса в лева. В края на отчетния период извършените разходи за външни услуги са отнесени в увеличение на разходите за бъдещи периоди.
Издадената фактура с №0144/20.07.2009г. е с предмет ремонтна услуга и с отразен ДДС 600,00 лв.
Фактурата е включена в дневника за покупки и е намерила отражение в подадената справка-декларация за ДДС за данъчен период м.07.2009г. Фактурата е осчетоводена със следната счетоводна статия: Дт с/ка 602 - Разходи за външни услуги, Дт с/ка 4531 - начислен ДДС при покупки; Кт с/ка 401 – Доставчици. Плащането: Дт с/ка 401 – Доставчици, Кт с/ка 501 - Каса в лева. В края на отчетния период извършените разходи за външни услуги са отнесени в увеличение на разходите за бъдещи периоди.
Издадената от В. Т. Е. фактура № 2-0173/28.09.2009г., с фактура с начислен ДДС в размер на 100,00 лв. и предмет ремонтна услуга е включена в дневника за покупки и е намерила отражение в подадената справка-декларация за ДДС за данъчен период м.09.2009г. Фактурата е осчетоводена със следната счетоводна статия: Дт с/ка 613 - Разходи за бъдещи периоди, Дт с/ка 4531 - Начислен ДДС при покупки Кт с/ка 401 – Доставчици. Плащането: Дт с/ка 401 – Доставчици, Кт с/ка 501 - Каса в лева
Фактура № 2-0183/12.10.2009г. е с предмет на доставка "резервни части" и отразен ДДС 960.00 лв. Закупените един брой електромотор и един брой помпа хидравлична са заведени на материален отчет със стокова разписка от 12.10.2009г. Същите са били налични към датата на приключване на ревизионното производство. Фактурата е включена в дневника за покупки под пореден №1 и е намерила отражение в подадената справка-декларация за ДДС за данъчен период м.10.2009г. Фактурата е осчетоводена със следната счетоводна статия: Дт с/ка 302 – Материали, Дт с/ка 4531 - Начислен ДДС при покупки; Кт с/ка 401 – Доставчици. Плащането: Дт с/ка 401 – Доставчици, Кт с/ка 501 - Каса в лева.
Фактура №2-01202/19.11.2009г., с предмет на доставка резервни части и отразен ДДС 466.67 лв. е издадена във връзка със закупен един брой бутало. Стоката е заведена на материален отчет със стокова разписка от 19.11.2009г. и е била налична към датата на приключване на ревизионното производство. Фактурата е включена в дневника за покупки под пореден №4 и е намерила отражение в подадената справка-декларация за ДДС за данъчен период м.11.2009г. Фактурата е осчетоводена със следната счетоводна статия: Дт с/ка 302 - Материали Дт с/ка 453 1 - Начислен ДДС при покупки; Кт с/ка 401 – Доставчици. Плащането: Дт с/ка 401 – Доставчици, Кт с/ка 501 - Каса в лева.
Фактура № 2-01244/12.02.2010г., с отразен ДДС 480.00 лв. е издадена за доставка на резервни части. Закупен е един брой преден мост, който е осчетоводен като текущ разход на материали. Фактурата е включена в дневника за покупки и е намерила отражение в подадената справка-декларация за ДДС за данъчен период м.02.2010г. Фактурата е осчетоводена със следната счетоводна статия: Дт с/ка 601 - Разходи за материали, Дт с/ка 4531 - Начислен ДДС при покупки; Кт с/ка 401 – Доставчици. Плащането: Дт с/ка 401 – Доставчици, Кг с/ка 501 - Каса в лева.
Прието е и заключение на съдебнотехническа експертиза, неоспорено от страните.
Относно доставката по фактура № [ЕГН]/11.03.2008г., с предмет текущ ремонт на багер е констатирано, че от приложената по делото стоковата разписка, с дата 03.12.2009г. е видно, че

В. Т. Е. е закупило от В. 2005 Е. 1бр. хидравлична бутилка.
Констатирано е, че от доставчика [фирма] е издадена фактура № 5-194/15.07.2008г., с предмет услуга с механизация. От договор, сключен на 01.07.2008г., както и от тристранно подписан акт обр.19 е видно, че [фирма] е бил подизпълнител на обект: база на Щ. Б. АД, находяща се в кв. К., индустриална зона К., с възложител М. 2005 Е.. От направената съпоставка на извършените работи по фактурата с отчетените от страна на [фирма] работи за този обект /видове СМР/ към неговия възложител, и на основание представената фактура № 8/31.07.2008г. и акт образец 19 от 31.07.2008г. е направено заключение, че количеството машиносмени-9бр., платени на подизпълнителя [фирма] са актувани и платени от възложителя [фирма].
По данни на жалбоподателя [фирма] е възложител на обект: завод на З. Щ. +Дизайн Е., находящ се в землището на [населено място], общ. Е. П.. При съдебнотехническата експертиза е направена съпоставка на извършените СМР по фактура №0131/30.06.2009г., издадена от Ж. строй О., с отчетените от страна на В. транс Е. работи за този обект/видове СМР/ към неговия възложител и на основание представените фактури (№29,31 и 33 от 2009) и актове обр. 19 е направено заключение, че количеството машиносмени платени на подизпълнителя Ж. строй О. са актувани и платени от възложителя Ю. проект О..
Относно текущия ремонт на П., платен с фактура №0131/30.06.2009г. е издадена стокова разписка от 03.12.2009г. за закупуването на 1бр. разпределител; 1бр. помпа и 1бр. глави на обща стойност 9740лв без ДДС.
По данни на жалбоподателя, ЕТ И. И. е възложител на обект: [населено място] завод-хале-вертикална планировка, товарене баластра.
При техническата експертиза е направена съпоставка на извършените СМР по фактура №0144/20.07.2009г. с отчетените от страна на В. транс Е. работи за този обект/видове СМР/ към неговия възложител и на основание предоставената фактура (№ 34/2009г.), е направено заключение, че количеството машиносмени платени на подизпълнителя Ж. строй О. са актувани и платени от възложителя ЕТ И. И..
Издадените от доставчика В. Т. Е. фактури са с предмет на доставка резервни части и ремонт. Не са представени данни за използване на резервните части в конкретна дейност.
Предвид горната фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:
Спорът е формиран по въпроса за наличие или липса на реално извършени доставки по смисъла на ЗДДС, между В. Т. Е., от една страна и доставчиците по процесните фактури: [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], от друга.
Съгласно чл. 6, ал.1 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Стока, по смисъла чл. 5, ал.1 от ЗДДС е всяка движима и недвижима вещ, включително електрическа енергия, газ, вода, топлинна или хладилна енергия и други подобни, както и стандартният софтуер. Алинея втора на същата разпоредба изключва от понятието стока парите в обръщение и чуждестранната валута, използвани като платежно средство. Според чл. 9, ал.1 от ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Разпоредбата на чл. 8 от ЗДДС определя като услуга по смисъла на закона всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обръщение и от чуждестранната валута, използвани като платежно средство. Удостоверяването на доставката или нейното реално осъществяване, в случаите когато се касае за минал период спрямо този на проверката, следва да бъде установено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя. По-конкретно, когато се касае за доставка на стока следва да се установи дали получателят разполага със същата или съответно доказателства за разпореждане със стоката или влагането ѝ в продукция. В случай че се касае за извършване на услуга, следва да бъде удостоверен резултата от извършената услуга при получателя или да бъдат представени доказателства за използване на полученото.
В разглеждания случай, след извършена проверка в счетоводството на В. Т. Е., съдебнотехническата експертиза е установила следното:

Издадената от [фирма] фактура №5-0568/11.03.2008г., с предмет „текущ ремонт на багер" е отразена в подадената справка-декларация за ДДС за данъчен период м.03.2008г. По тази фактура са осчетоводени разходи за придобиване на Д., като в края на отчетния период извършените разходи за придобиване на Д. са отнесени в увеличение на отчетната стойност на дълготрайния материален актив. От приложената по делото стоковата разписка, с дата 03.12.2009г. е видно, че В. Т. Е. е закупило от В. 2005 Е. 1бр. хидравлична бутилка.

Издадената от [фирма] фактура №5-0194/15.07.2008г., с предмет на доставката „услуга с механизация" е включена в дневника за покупки и е намерила отражение в подадената справка-декларация за ДДС за данъчен период м.07.2008г. По тази фактура от В. Т. Е. е осчетоводен разход в размер на 3 000,00 лв. В края на отчетния период извършените разходи за външни услуги са отнесени в увеличение на разходите за основна дейност. На основание на получената услуга с механизация от подизпълнителя Ч. 777 Е., приета с два протокола за извършените натурални видове строителни и монтажни работи, от В. Т. Е., на инвеститора М. 2005 Е. и инвеститора ЕТ Б. - Б. Д. са издадени данъчни фактури, на основание приетите извършени натурални видове строителни и монтажни работи на обща стойност 5 650,00 лв. без ДДС. От договор, сключен на 01.07.2008г., както и от тристранно подписан акт обр.19 е видно, че Ч. 777 Е. е бил подизпълнител на обект: база на Щ. Б. АД, находяща се в кв. К., индустриална зона К., с възложител М. 2005 Е.. От направената съпоставка на извършените работи по фактурата с отчетените от страна на В. транс Е. работи за този обект /видове СМР/ към неговия възложител, и на основание представената фактура № 8/31.07.2008г. и акт образец 19 от 31.07.2008г. е направено заключение, че количеството машиносмени-9бр., платени на подизпълнителя Ч. Е. са актувани и платени от възложителя М. 2005 Е..

Издадената от Ж. строй О. данъчна фактура с №0131/30.06.2009г., с предмет услуга с механизация текущ ремонт е включена в дневника за покупки и е намерила отражение в подадената справка-декларация за ДДС за данъчен период м.06.2009г. По фактурата са осчетоводени разходи за външни услуги, които в края на отчетния период са отнесени в увеличение на разходите за бъдещи периоди.

Издадената фактура с №0144/20.07.2009г. е с предмет ремонтна услуга и е включена в дневника за покупки и в подадената справка-декларация за ДДС за данъчен период м.07.2009г. По фактурата са осчетоводени разходи за външни услуги, които в края на отчетния период са отнесени в увеличение на разходите за бъдещи периоди.

При съдебнотехническата експертиза е направена съпоставка на извършените СМР по фактура №0131/30.06.2009г., издадена от Ж. строй О., с отчетените от страна на [фирма] работи за този обект/видове СМР/ към неговия възложител и на основание представените фактури (№29,31 и 33 от 2009) и актове обр. 19 е направено заключение, че количеството машиносмени платени на подизпълнителя Ж. строй О. са актувани и платени от възложителя Ю. проект О.. Направена е съпоставка на извършените СМР по фактура №0144/20.07.2009г. с отчетените от страна на В. транс Е. работи за този обект/видове СМР/ към неговия възложител и на основание предоставената фактура (№ 34/2009г.), е направено заключение, че количеството машиносмени платени на подизпълнителя Ж. строй О. са актувани и платени от възложителя ЕТ И. И..

Издадената от [фирма] фактура № 2-0173/28.09.2009г. е с предмет ремонтна услуга, включена в дневника за покупки и осчетоводена като разходи за бъдещи периоди.

Фактура № 2-0183/12.10.2009г., издадена от В. Т. О. е с предмет на доставка резервни части. Закупени са един брой електромотор и един брой помпа хидравлична, които са заведени на материален отчет със стокова разписка от 12.10.2009г. и са били налични към датата на приключване на ревизионното производство. Фактура №2-01202/19.11.2009г., издадена от В. Т. О. е с предмет на доставка резервни части. С нея е документирано закупуване на един брой бутало. Стоката е заведена на материален отчет със стокова разписка от 19.11.2009г. Фактура № 2-01244/12.02.2010г., издадена от [фирма] е с предмет на доставка резервни части. С тази фактура е документирано закупуване на един брой преден мост, който е осчетоводен като

текущ разход на материали.
Предвид всички установени факти по делото съдът намира, че от жалбоподателя не е доказано реално изпълнение на доставка на стоки и услуги по фактури издадени от процесните доставчици.
Действително ненамирането на доставчиците на адресите за кореспонденция и непредставянето на изисканите от тях документи в хода на ревизионното производство не изключват възможността жалбоподателят да представи достатъчно доказателства в подкрепа на тезата си за правомерно упражняване на право на приспадане на данъчен кредит. По делото такова доказване не е проведено.

Наличието на доставка е факт от обективната действителност.Като такъв подлежи на доказване и то от ревизираното лице, което черпи изгодни за себе си правни последици.Видно от представените от жалбоподателя доказателства-договори, приемо -предавателни протоколи и спорните фактури предмет на доставките са основно изкопни работи и ремонтни услуги.Представените доказателства не съдържат каквито и да било индивидуализиращи данни за конкретните доставки по отделно според техните характеристики и особености.Липсват данни за това на кои обекти са извършени услугите с механизация фактурирани от [фирма], [фирма], както и услугите от „В. трейд“Е. с какви по вид машини и чия собственост са били последните, кои са физическите лица които са ги управлявали.По отношение на фактурираните ремонтни услуги от „В.“И. и [фирма] липсват данни в какво са се изразявали , какви по вид са конкретните ремонти и кой ги е извършил.От заключението на съдебно-техническата експертиза не се обосновава различен извод.Вещото лице откъслечно е отговорило на част от въпросите без да е извършило оглед на място, на база на представени частни документи и без да е отчетен фактът, кои лица са извършили въпросните услуги и имат ли нужната квалификация.От представените протоколи обр.19 също не се конкретизират видовете услуги.Не е ясно как е калкулирана цената на услугите и нейните елементи-материали, труд и др.При вложени материали в цената на услугата не е ясно за чия сметка са същите.Единствено коректното счетоводно отчитане на доставките в счетоводството на жалбоподателя каквито са изводите на вещото лице по ССчЕ не са достатъчни да обосноват извод за наличие на реална доставка.Вещото лице не е открило доставчиците на посочените адреси,поради което и не са проверени счетоводствата им. Следователно проверка в счетоводствата на доставчиците не е извършена и от изготвената и приета по делото ССЕ. Безспорно установено е, че при извършени насрещни проверки от доставчиците на жалбоподателя не са представени доказателства и писмени обяснения във връзка с процесните доставки.
По отношение на стоките от [фирма] липсват каквито и да било доказателства , че посочения доставчик е разполагал със стоките-„резервни части“ ,както и относно съхранението и предаването им.От представените РА на доставчиците , видно от които не са извършени корекции на начисления данък по извършените доставки, също не обосновава извод за наличие на реална доставка на стоки или услуги. Неизвършването на корекция на начисления ДДС от доставчика, не означава признаване правото на данъчен кредит за неговия получател, като се има предвид и съдебната практика на С. в Л. по решения по дела С-642/11 и С-643/11, според които чл. 203 от Директива 2006/112/ЕО "...следва да се тълкува в смисъл, че данък върху добавената стойност се дължи от начислилото го във фактура лице независимо от действителното наличие на облагаема сделка, както и че само от факта, че в съставен на издателя на фактурата ревизионен акт данъчната администрация, който не е извършила корекция на декларирания от него данък върху добавената стойност, не може да се направи извод, че посочената администрация е признала, че отразеното във фактурата съответства на действително извършена облагаема сделка". В същия смисъл е и чл. 85 ЗДДС.
С оглед на изложеното обжалваният ревизионен акт е законосъобразен, а жалбата, в частта, в която се оспорват задълженията по ЗДДС произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от В. 2005 Е., Ч. 777 Е., Ж. строй О. и В. Т. Е. следва

да се отхвърли.

Относно определените задължения по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане.

В хода на ревизията е установено, че за 2008 г. от В. Т. Е. е подадена годишна данъчна декларация /Г./ по реда на чл. 92 от ЗКПО, с вх. № 23П0232/25.03.2009г., с която е декларирана счетоводна печалба в размер на 7 584,33 лв.Дружество е осчетоводило разходи за извършени услуги по фактура № 194/15.07.2008г., издадена от Ч. 777 Е.. Въз основа на установените факти и обстоятелства, описани по-горе във връзка с определяне задълженията на В. транс Е. по ЗДДС, органите по приходите са приели, че фактурираните услуги не са реално извършени. На основание нормата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, съгласно която за отклонение от данъчно облагане се смята и заплащането на възнаграждение или обезщетение за услуги без те да са реално извършени е извършено преобразуване на финансовия резултат на ревизираното лице като последният е увеличен със сумата от 3 000 лв., отчетени разходи по получена фактура от Ч. 777 Е.. Определена е данъчна печалба в размер на 10 584,33 лв., и корпоративен данък съответно в размер на 1 058,33 лв.

За 2009 г. от В. Т. Е. е подадена Г. по реда на чл. 92 от ЗКПО, с вх. № 234350901202355/29.03.2010г., с която е декларирана счетоводна печалба в размер на 5 530,34 лв.В хода на ревизионното производство е извършена насрещна проверка на Ж. строй О., при която е установено, че на В. Т. Е. са издадени фактури № 131/30.06.2009 г. и № 144/20.07.2009 г., по които от ревизираното лице са отчетени разходи в размер на 17 180,00 лв.

Въз основа на установените факти и обстоятелства, описани по-горе във връзка с определяне задълженията на В. транс Е. по ЗДДС, правилно органите по приходите са приели, че фактурираните с посочените по-горе фактури услуги не са реално извършени. На основание чл. 16, ал. 1 във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО правилно е увеличен финансовия резултат за 2009 г. със сума в размер на 17 180,00 лв.,представляваща отчетени разходи по описаните фактурите, издадени от Ж. строй Е.. В резултат на извършени преобразувания е определена данъчна печалба в размер на 22 710,34 лв. и корпоративен данък съответно в размер на 2 271,03 лв.

По смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са осъществени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но без да води до отклонение от данъчно облагане. Според разпоредбата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, освен сделките по чл. 16, ал.1, като отклонение от данъчно облагане се определя и заплащането на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално извършени.

В конкретния случай, жалбоподателят не е получател по доставки на услуги от [фирма] и [фирма].

В този смисъл, настоящата инстанция приема, че е налице основание, по смисъла на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО за увеличаване на финансовия резултат за посочените периоди.

Жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес в размер на 11992,70лв. и възлиза на 889,78лв.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, I отделение, 46 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма] против Ревизионен акт № К [ЕГН]/29.11.2010г.,

издаден от Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 206/04.02.2011г. на директора на Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" – [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], общ. К., обл. С., представлявано от Н. В. Е., в качеството му на управител да заплати на О“ДОП“-С. сума в размер на 889,78лв. представляваща направените във връзка с делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Административен съдия: